

CYBERPRZEMOC. CZYM JEST? JAK REAGOWAĆ?

Ostatnio jednym z najniebezpieczniejszych zjawisk stała się przemoc rówieśnicza w sieci, czyli sytuacje, w których młodzi ludzie wykorzystują sieć przeciwko sobie. W języku angielskim zjawisko określa się terminem **cyberbullying**, w Polsce powszechnie używa się terminu **cyberprzemoc**.

Jest to przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych.

Podstawowe przejawy tego zjawiska to: - wulgarne zachowanie, poniżanie, ośmieszanie, upokarzanie, nękanie, - straszenie, - szantażowanie, - publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów - podszywanie się w sieci pod kogoś wbrew jego woli. Cechą cyberprzemocy jest to, że: - pozornie błahe sytuacje potrafią bardzo obciążać psychicznie ofiarę, która pozostawiona bez pomocy nie jest w stanie sobie z nimi poradzić, nawet mimo braku bezpośredniego fizycznego kontaktu pomiędzy sprawcą i ofiarą,- nawet jednorazowy akt przemocy może mieć długotrwałe konsekwencje. Szybkość rozpowszechniania krzywdzących materiałów jest bardzo duża, a ich całkowite usunięcie z sieci jest praktycznie niemożliwe, - ofiara cyberprzemocy jest stale narażona na atak, niezależnie od miejsca i pory dnia, - cyberprzemocy sprzyja stosunkowo niski poziom kontroli społecznej – rodzice i nauczyciele mają ograniczony wgląd w to, czym zajmują się dzieci w Internecie, tym bardziej wtedy, gdy sami nie korzystają z mediów społecznościowych. Przemoc rówieśnicza w sieci niestety często występuje równolegle z tradycyjnymi formami przemocy.

ROLA RODZICA – PROFILAKTYKA – BARDZO WAŻNA!!!

1. Podejmowanie tematu przemocy w sieci w rozmowach z dziećmi.
2. Zwracanie uwagi na specyfikę zjawiska opisaną powyżej, w tym podkreślanie dotkliwych konsekwencji dla jego ofiar.
3. Podkreślanie konsekwencji prawnych dla sprawców np. publikowanie materiałów o charakterze erotycznym, pornograficznym, niektóre formy gróźb oraz cywilnoprawnych - nieuprawnione wykorzystanie wizerunku, włamanie na prywatne konta, zniesławienie.
4. Uświadamianie roli świadków zdarzeń – uwrażliwiać, że należy wspierać kolegów doświadczających przemocy, uświadamiać, że przesyłanie kompromitujących materiałów do osób trzecich również stanowi przemoc.
4. Przekonywać, że ważna jest szybka reakcja i poinformowanie o zajściu osoby dorosłej – rodzica, nauczyciela, pedagoga, psychologa.
6. Eskalacji przemocy można zapobiec pod warunkiem, że się ją zgłosi j. w.

JAK REAGOWAĆ NA CYBERPRZEMOC?

1. Najważniejsza jest szybka i przemyślana reakcja ze strony osób dorosłych.
2. Stosować się do procedur obowiązujących w szkole w w/w kwestii.
3. Udzielić natychmiastowego wsparcia ofierze.
4. Ustalenie okoliczności zajścia i zabezpieczenie dowodów przemocy.
5. Podjęcie próby usunięcia z sieci śladów cyberprzemocy.
6. Wyciągnięcie konsekwencji wobec sprawcy/ów.

7. Monitorowanie sytuacji.
8. Wsparcie psychologiczne dla ofiary ale i sprawców przemocy.

ROZMOWA Z OFIARĄ:

1. Najważniejsze jest zapewnienie, że podjęte zostaną wszelkie kroki, aby zapobiec eskalacji przemocy i rozwiązać problem.
2. Istotne jest przerwanie kontaktu ofiary ze sprawcą z uwagi na to, że sytuacje przemocy są niezmiernie trudne, wywołują traumatyczne przeżycia, związane z doświadczaniem wysokiego poziomu negatywnych emocji jak strach, smutek, wstyd.
3. Zadbać o to, by pokrzywdzone dziecko zwiększyło poziom ochrony swojej prywatności – zmiana danych kontaktowych w sieci lub odpowiednia konfiguracja profilu społecznościowego.
4. Szybkie zabezpieczenie dowodów przemocy w celu ustalenia tożsamości sprawcy lub ich przedłożenia organom ścigania.
5. Podjęcie wyjaśnień – współpraca z pokrzywdzonym oraz świadkami przemocy w sieci – jeżeli są znani jak najszybciej przeprowadzić z nimi rozmowę na temat przebiegu wydarzeń
6. Wyciągnięcie konsekwencji wobec sprawców krzywdzenia powinno być adekwatne do okoliczności zaistniałej sytuacji – motywacja sprawcy, świadomość i zakres wyrządzonej krzywdy oraz skrucha.

INFORMACJA WAŻNA DLA RODZICÓW/OPIEKUNÓW PRAWNYCH:

Czasem SPRAWNE przeprowadzenie interwencji przez pracowników szkoły oraz współpracujących z nią rodziców może doprowadzić do pojednania stron, a kara nie musi być dotkliwa. W przypadku kontynuacji przemocy ze strony sprawców, w tym braku współpracy ze strony rodziców może dojść do powiadomienia Sądu Rodzinnego. Rodzice muszą nadal monitorować sytuację – rozmawiać z dzieckiem, upewniać się, że przemoc nie jest kontynuowana i sprawdzać zasoby Internetu pod kątem treści, które były przedmiotem przemocy. Przemoc w sieci występuje bardzo często na różnych płaszczyznach, czasem dotyczy kilku sprawców, często się wiąże z tradycyjną przemocą rówieśniczą i bywa długotrwałym procesem.

Zwracamy się do rodziców z APELEM, szczególną prośbą o nadzór nad dziećmi w czasie przebywania w domach oraz trwania zdalnej pracy szkoły. Czujności rodzica nic i nikt nie jest w stanie zastąpić. Zainteresowany rodzic jest w stanie zapobiec sytuacji, gdy dziecko postanowi skrzywdzić słownie kogoś w sieci, jest też w stanie ochronić swoje dziecko przed doświadczaniem negatywnych, obraźliwych komunikatów od innych osób w sieci. Zachęcamy do wyrażenia zainteresowania spędzaniem czasu przez dziecko w sieci, jak również do określenia zasad, granic korzystania z dobrodziejstw Internetu. Gdzie można zwrócić się o pomoc: - wychowawca, pedagog szkolny, psycholog, - instytucje pomocowe – materiał wysłany wcześniej do wszystkich rodziców - [bezpłatna INFOLINIA : 116 111](tel:116111)

Źródło:

„Między lekcjami”. Jak rozmawiać z dzieckiem o przemocy w szkole (i nie tylko). Poradnik dla rodziców.